

OTTENDE KAPITEL

For at gøre sit Navn kendt af Offentligheden og derved fremme ogsaa sine Planer i det salomonske Hjem havde Per i nogen Tid tumlet med den Tanke at udgive et lille Skrift om sine Ideer. Det skulde være hans Svar til Oberst Bjerregrav, og Skriftet skulde formes som en Udfordring til det hele hjemlige „Ingeniørkleresi“, der havde villet kneble ham og støde ham ned i Mørket. De Herrer skulde faa at mærke, at der endnu var Liv i Rebellen.

Han vilde blandt andet udvikle Nødvendigheden af en fuldstændig Omordning af Landets Samfærdselsvæsen. Med Tal, som man nok skulde lade staa, vilde han godtgøre, hvor taabeligt det var for et brændselsfattigt, af Havet omflydt lille Land at begunstige Udviklingen af et kostbart Jernbanenet i Stedet for at lægge Hovedvægten paa et mangearmet Kanalsystem, der kunde bringe saa at sige hver eneste lille By i direkte Forbindelse med Verdenshavnene. Han vilde hermed først og fremmest slaa til Lyd for sit eget Projekt, hvoraf Bogen skulde indeholde en fuldstændig Beskrivelse ledsaget af Tegninger og Overslag.

Iøvrig var det hans Hensigt at meddele Betragtninger af et videre Omfang. Ægget af de Ord, Jakobe hin Aften havde ladet falde om Ingeniørens naturlige Førerstilling i Nutidens Kulturkamp, besluttede han at udstyre Bogen med nogle kraftige Indledningsord, hvori han mere i Almindelighed vilde udtale sig om Landets Fremtidsopgaver.

Dette Kampskrift begyndte han nu at udarbejde. Saa uvant det end var ham at udtrykke sig med Pennen, og skønt Orthografi og Tegnsætning ikke var hans stærke Side, gav han sig ufortrøden i Kast med Opgaven. I en Stil og Tone, der var farvet af hans Indtryk fra Dr. Nathans Skrifter, fastslog han først det dybe Forfald, hvori „det akademiske Spidsborger-